

[Strøm.]

lighed, at vedkommende, der skulde udføre Planen, hvad enten det var Privatpersoner, Kommuner, Amter eller Staten, ingen Penge har til det. Man har ikke Raad til det.

Det er derfor ved at høre alle de lokale Repræsentanter, ærede Medlemmer af dette høje Ting, ikke alene i Aar, men hvert Aar ved Finanslovbehandlingerne fremsætte Krav om Igangsættelse af Arbejder paa deres Hjemegn, det er ved at læse alle de Betænkninger, der er afgivet af Kommissioner og Enkeltpersoner om Arbejdsløshedsproblemet, om Beskæftigelsesproblemet, se de Planer, der fremføres i disse Betænkninger til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, det er ved at lytte til alle de Raad, der gives om det samme Spørgsmaal, det er ved alt dette og under Hensyn til dette, at min Henstilling til den højtærede Regering skal forstås, og under Hensyn til, at selve Beskæftigelses-spørgsmaalet sikkert ikke er løst, selv naar de fremsatte Beskæftigelsesforslag i dette høje Ting forhaabentlig inden længe er vedtaget.

Der vil stadig ved Finanslovbehandlingerne fra lokale Repræsentanter fremkomme Ønsker om Igangsættelse af Beskæftigelsesforanstaltninger paa deres Hjemegn, nye Betænkninger om det samme Spørgsmaal og nye Raad vil se Lyset, men det vil alt sammen intet nytte, hvis ikke der skabes Mulighed for Fremskaffelse af Penge til Planernes Gennemførelse. Det er det, min Henstilling har til Formaal, Oprettelse af en Beskæftigelsesfond, ledet og styret af et Udvalg, noget lignende Jordlovsudvalget, men med andre beskæftigelsesmæssige Op-gaver, et Udvalg, der kunde tage Privatpersoners, Foreningers, Rigsdagsmænds, Betænkningers og Raads Planer om Igang-sættelse af Arbejder op til Overvejelse og gennem Beskæftigelsesfonden være i Stand til økonomisk at magte Problemerne.

Hvorledes Midlerne til en saadan Fond kunde fremskaffes, og hvorledes jeg havde tænkt mig det, vil jeg ikke fremføre, fordi her er Meningerne delt paa Rigsdagen, og Regeringen vilde have en heldigere Haand ved Forslag hertil end jeg. Men med Hensyn til det, som jeg vil mene, vi alle er interesserede i, forskellige Arbejders Udførelse, ja, i det hele taget Fremskaffelse af Beskæftigelse, er det min Overbevisning, at det vil gaa betydeligt lettere hermed den Dag, der ikke for hvert enkelt Arbejdes Vedkommende skal trækkes Tov om Midlernes Fremskaffelse til Formaalet. Det er under denne Synsvinkel og under Hensyn hertil, at jeg beder Regeringen,

beder den højtærede Statsminister tage min Tanke om en Beskæftigelsesfond op til alvorlig Overvejelse, og det er mit Haab, at der maatte kunne skaffes Midler ved Rigsdagens Hjælp. Jeg tror, at hvad enten vi hører hjemme ude paa Landet eller inde i Byerne, er vi interesserede i dette Spørgsmaal, og jeg ved, at Tusinder af Arbejdere i By og paa Land vilde hilse en saadan Beskæftigelsesfond med stor Glæde, hvis der gennem dette kunde fremskaffes Midler til Arbejde til mange af de Medborgere, der nu føler sig tilsidesat i Samfundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Socialdemokratiet har svaret mig, og Svaret blev, som jeg sagde, det vilde blive. Maa jeg blot fastslaa, at jeg har ikke ønsket, og vi vilde aldrig fra konservativ Side ønske, konservative Fagforeninger. Vi ønsker upolitiske Fagforeninger, der kun varetager de faglige Interesser, men ogsaa gør det paa en saadan Maade, at der er fuld Loyalitet over for disse faglige Interesser, ikke Skelen til nogen anden Side. Saa spørger man om, hvorvidt man skal bøje sig i Fagforeningerne. Ja, det skal man selvfølgelig, og det gør vore Medlemmer ogsaa, men det forhindrer ikke, at man rejser Spørgsmaalet om urimelige Beslutninger, der er i Modstrid med den Aand og det Formaal, som Fagforeningerne burde have, nemlig alene de faglige Formaal. — Jeg nævnte adskillige Eksempler paa Mødekultur fra socialdemokratisk Side netop over for Fagforeningsfæller. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Strøm skrive over til Silkeborg og høre, hvordan man ser paa Forholdene der, eller til Kolding, eller spørge sin Kollega det ærede Medlem Hr. Knud Hansen om, hvordan den paagældende Aften forløb under socialdemokratisk Mødekultur. — Det ærede Medlem Hr. Strøm har ikke stødt paa konservative Arbejdere. Jeg giver ham det Tilbud, som jeg nu snart nogle og tredive Gange har givet socialdemokratiske Politikere: at vælge en Opmand, der kan undersøge Københavns konservative Ungdomsforenings Kartoteker og se, at vi der har i hvert Fald over 1 000 Fagforeningsmedlemmer og Lærlinge. Tilbudet er aldrig blevet modtaget. Jeg tror heller ikke, det bliver det denne Gang.

Til Slut vil jeg sige: Hvis det ærede Medlem mener, at man ikke kan være konservativ og samtidig staa i en Fagforening;